

وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ
أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمَ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾

89 “- Ey kavmim, sakın bana karşı düşmanlığınız, Nuh kavminin veya Hûd kavminin veya Sâlih kavminin başlarına gelenler gibi, size de bir musibet, bir belâ getirmesin. Lût kavmi de zaman, mekân ve davranışları itibariyle sizden uzak değildir” dedi.

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾

90 “- Günahlarınızdan dolayı Rabbinizden bağışlanma, koruma kalkanına alınma dileyin, sonra isyandan, günah işlemekten vazgeçerek, tevbe edip, ona itaate yönelin. Benim Rabbin çok merhametlidir, sevgisi çok yüksektir.”

قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا
وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بَعِزٌّ ﴿٩١﴾

91 Onlar:

“- Ey Şuayb, söylediklerinden bir çoğunu anlamıyoruz. Seni de içimizde çok zayıf, aciz biri olarak görüyoruz. Eğer itibarlı kabilen, güçlü birkaç akraban olmasaydı, seni taşıyarak öldürürdük. Bizim üstümüzde güçlü, kuvvetli, otoriter biri de değilsin” dediler.

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا
إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾

92 Şuayb:

“- Ey kavmim, benim itibarlı kabilem, güçlü birkaç akrabam sizin üzerinizde Allah’tan daha mı müessir, daha mı güçlü, daha mı değerli ki, Allah’ı kulak arkası ederek, unutarak hesaba katmıyorsunuz. Benim Rabbin, işlemeye devam ettiğiniz amelleri, davranışlarınızı ilmiyle kudretiyle abluka altına almıştır” dedi.

وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ
يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾

93 “- Ey kavmim, terketmediğiniz hayat tarzınızı, iktidarınızı yaşamaya devam edin, bütün imkânlarınızla elinizden geleni yapın. Ben de bilinçli olarak görevimi, yapmaya devam edeceğim. O rezil rüsvay edecek azâbın, kime geleceğini, yalancının kim olduğunu yakında bilip anlayacaksınız. Siz asıl, davranışlarınızın nasıl bir sonla biteceğine bakın! Ben de sizinle beraber o günü gözlüyorum.” dedi.

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٩٤﴾

94 Planımız, azâbımız gerçekleşirken, Şuayb ve onunla birlikte iman edenleri, tarafımızdan bir rahmetle kurtardık. Şiddetli bir güreleme halinde âni bir darbe haksızlık edenlerin, zulmedenlerin işini bitirdi. Sabahleyin yurtlarında yere çarpılarak çakılıp kalanlar oldular.

كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا إِلَّا بُعْدًا لِمَدِينٍ كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾

95 Sanki o topraklarda, hiç yaşamamış, hiç güzel gün görmemiş gibiydiler. Semûd kavminin, Allah’ın rahmetinden, korumasından uzak olduğu gibi, Medyen halkının da O’nun rahmetinden, korumasından uzaklaştırılmasından ibret alın.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾

★ 96 Mûsâ’yı da, âyetlerimizle, mûcizelerimizle, apaçık bir ferman ile, ilâhî bir yetki ile özgürce sorumluluklarını yerine getirmek üzere Rasül olarak gönderdik.

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

97 Firavun’a, devlet büyüklerine ve kodamanlarına gönderdik. Kodamanları da dahil tebaası Firavun’un düzenine tâbi oldu. Halbuki Firavun’un idaresi, aldığı kararlar, hükümet şekli, mâkul, doğru, hayırlı, düzenli, huzurlu değildi, aydınlatıcı, yol gösterici, rehberlik edici bir yönetim hiç değildi.